

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

tage stilling til vort forslag, når konventionsudkastet er færdigbehandlet i Bruxelles, og når vi så som følge af, at dette konventionsudkast foreligger, selv udarbejder vores lovforslag. Skulle man have ideer, inden vi udarbejder dette lovforslag, er vi selvfølgelig parat til at overveje, om det bør indarbejdes i dette forslag.

Hr. Brusvang stillede en række spørgsmål, bl. a. om Sveriges importregulering for sko, og om, hvilken begrundelse man havde anvendt, og om ikke det var i strid med EF-handelsaftalen, og om EF's modforanstaltninger.

Jeg vil gerne sige, at det jo er kendt, at Sverige begrundede denne importregulering med beredskabssynspunktet. De hævder, at det er for at sikre deres stilling som neutralt land i en eventuel krig, at de må være sikre på at have en egen skoindustri. Det, det nu ser ud til at kunne ende med, er, at den svenske regering gennemfører en strukturændring i den svenske skoindustri og dermed sikrer, måske ved nationalisering, måske ved særlige produktionsordninger, at der altid vil kunne fremstilles standardiseret skotøj i Sverige til konkurrencedygtige priser.

Det, der er problemet, er, om de kan sikre det så hurtigt, at de kan overbevise EF om, at det er for en midlertidig og tidsbegrænset periode, importreguleringen eksisterer. Hvis importreguleringen eksisterer i ubegrænset tid eller man ikke får en klar fornemmelse af, at den snart vil ophøre, så kan man ikke hindre, at EF foretager modforholdsregler i form af ikke at hæve de lofter, der eksisterer for nogle af de varer, svenskerne er interesseret i.

Hvad angår forholdet til Spanien, så er det korrekt, at der her er tale om påbegyndte forhandlinger om en frihandelsaftale, som blev afbrudt. De blev som bekendt afbrudt, fordi man fandt, at spanierne skærpede deres antidemokratiske handlemåde ved uden lov og ret at henrette folk. Det er også korrekt, at EFTA i sin tid også bestod af diktaturstaten Portugal, men der var altså den — set med mine øjne — gunstige forskel, at da man skulle tage stilling til aftalen med Portugal, tog vi stilling som medlemmer af EF. Her skulle vi altså tage stilling til, hvordan medlemslandene skulle forholde sig over

for et tredjeland, og da kunne vi beslutte os blandt disse medlemslande til en særlig holdning over for dette tredjeland. Dengang vi blev medlem af EFTA, var vi et af de OECD-lande, der blev inviteret sammen med Portugal til at lave et ydre frihandelsområde, efter at EF var lavet, og da var der altså ikke tale om en fast medlemskreds, der kunne tage stilling til et nyt medlem. Portugal var ligestillet med os i den situation som et OEEC-land, som det dengang hed, der ikke var medlem af EF.

Fru Edele Kruchow stillede et konkret spørgsmål om, hvad man egentlig forstår ved de egnede mekanismer, som man omtaler fra Rommødet vedrørende energipolitikken. Det, der her er tale om, er, at man er blevet enig om, at man skal kunne gennemføre investeringer, som dels giver mulighed for udvidelse af mængden af traditionel energi, dels giver mulighed for at investere i alternative energikilder.

Der er forskellige former for mekanismer. Man kan gennemføre en prissikring, og det kan man gøre ved at have en minimumspris for salg af importeret olie på hjemmemarkedet. Det kan man enten sikre ved told, ved importafgifter, ved kvantitative restriktioner eller ved interne afgifter. Man kan med andre ord lave et system, som minder lidt om det, man har for landbrugsvarerne i EF. Man kan også gennemføre det ved en indkomstsikring, og der er forskellige metoder. Man kan give særlig støtte til investeringer, man kan give lån til investeringer, man kan garantere en vis mindsteindkomst i visse tilfælde, f. eks. ved at lave et indkomstniveau, et gulv for priserne, og falder de derunder, får man tilskud, og man kan f. eks. forsikre risici ved investering.

Vi mener, at man bør benytte en hel kæde af disse forskellige foranstaltninger, men det udelukker altså ikke, at man også gennemfører en minimumspris, altså laver et gulv, sådan som det — som fru Edele Kruchow rigtigt nævnte — er foreslået af amerikanerne i Det Internationale Energiagentur. Derfor bør man jo have det samme system inden for EF, og det er det, man nu arbejder på, men det kan altså suppleres med en række andre mekanismer end dette prisgulv.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at jeg tror, det vil være hensigtsmæssigt, at vi ud-